

Przed
płatą
(za egz.
nieobowiązkowe)
na
miesiąc
październik
1,00 zł.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY -- KOZMIN, UL. PLESZEWSKA 1 -- TELEFON 84

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO -- STAROSTWO W KROTOSZYŃSKIE -- TELEFON 80

Cena
ogłoszeń
miejscow.
za wiersz
mili-
metry
(1-lin.)
lub jego
miejsce
6 groszy

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26-go lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 4) tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1-go maja 1912 roku (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przyępu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu) bydła rogatego.

§ 1.
Wprowadzenie (przywóz, przypęd) bydła rogatego z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej t.j. niewyszczególnionych w zd. 1 § 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw. uznanych jako zapowietrzzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowymi (pieszo lub wozem) bydło rogate poprzekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydlicy umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, poza tem opatrzyć je należy czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczętką odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wzięte koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wzięte koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

Odn. bydło wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winno być ogłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnoś-

nemu urzędowi posiadanych legitymacji zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, odnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz-przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną t.j. z Województwa: Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnosnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbywać się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznym uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadunku transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odnośnego państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

- że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i
- że bydło wyprowadzone, zostało przy załadunku na koleją żelazną lub przy wypędzeniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodjęzane o zarazę płucną;
- bydło to musi być przy wyładunku i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowiedzione wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj) polic. na koszi stron;
- bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnym piśmiennem rozkazem zezwoleniem pod war. 3. 2. 2. na miejscu przeznaczenia podane zostało na koszi strony doręczy weterynaryjno-policyjnego na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

§ 3.

Labor weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzany w następujący sposób:

- Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi

rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych. Zarządzając znaczenie tychże wpalaniem znaku Z (zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewym udzie lub odnośnym trwałym kolczykiem w prawem uchu.

2) Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

- a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym,
- b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej,
- c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej,
- d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedzinie nie mogło się przedostać,
- e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeżeliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzanе objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydła, znajdującego się w zagrodzie w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3) W nagłym wypadku może być bydło, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4) Na doniesienie o wystąpieniu podejrzaných objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

- a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowieszone na wozach,
- b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowniczej będą dowieszone na wozach, jak również i ze stacji wyładowniczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowymi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcym, ewent. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu.
- c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązana jest władza zezwalająca na transport,
- d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego,
- e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydło wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnem odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydło niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o za-

razę albo o zarażenie wię, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszu publicznego na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 4.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydło rogate bez względu na wiek:

- a) prowadzone (pedzone, wieszane, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi i t. p.;
- b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub na obszar innych województw, bez względu na cel wyprowadzenia;
- c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;
- d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do dwóch tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

- a) jeżeli bydło podlega obserwacji policyjnej, zarządzanej ze względów weterynaryjno-policyjnych;
- b) jeżeli u bydła dają się dostrzec podejrzanе objawy zachorowania wewnętrzznego lub oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;
- c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydła w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;
- d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnym zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydła, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kart (Wzór A.).

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą. Lewy ma pozostać w zeszytcie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys i t. d.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest

odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi Obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, t. j. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz Obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanymi aktami. Zużyte zeszyty, odstawiłone do Miejskiego Urzędu Policijnego mają być tam składane i przechowywane w sposób przepisany dla Komisarza Obwodowych.

10. Świadcstwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznnić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydłęcia rogatego nieopatrzzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lek. weteryn. i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodlegające co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiszcnić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr.).

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z waleorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policijną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (wzór A.) z tem, że:

1) świadectwa te zaopatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (kierownika Magistratu, Komisarza Obwodowego) następującej treści:

Drugostronny paszport ma ważność na 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rog. pozostającego u właściciela
w a używanego w zaprzęgu wzgl. wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy

Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stale paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się musi wobec organów policyjnych i innych powołanych urzędników, na ich żądanie.

. dnia

podp. miejscow. władzy polic.

2) na str. przedniej takiego świadectwa poch. oraz na lewem odwinku pozostającym w bloku należy na górze ponad napisem „świadectwo pochodzenia” czerwonym piśmem dodać „długotrwałe”.

3. a poprzez cały formularz świad. pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawego górnego kąta należy w czerwonym kolorze napisać:

Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy.

4. w rubr. uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świad. pochodz. data . . . i podp. sołtysa prowadzącego kataster, który w zwykły przepisany sposób poszczególne rubr. świad. poch. wypełnił i opatrzył swą pieczęcią i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydłęcia posiadający długotrwałe świad. poch. zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać wzgl. oddać komukolwiek względnie ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe świad. poch. sołtysowi prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia, jak na inne miejscowe bydło sprzedawane wzgl. wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania długotrwałego świad. poch. winien właściciel, je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świad. poch. i postąpić w sposób wyżej pod 1—3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zdecyduje, odn. wydania nowego długotrwałego świad. poch. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentl. przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zdecydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawilo świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowa i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydle jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej względnie kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osiągnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydłęcia, który jest w pierwszej linii odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia i tp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawiać bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczania bydła, a nadto, jeżeli bydle zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydle było oznaczone marką uszną i po odpowiednim zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydle pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczkii uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (ogładaczom) mięsa, którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazynie każdego roku w ciągu miesiąca stycznia za rok ubiegły odnośnym Starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odr. Prezydentom tych miast, celem odpowiedzialnego ich zniszczenia (n. p. przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odn. kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 r. za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B (wzór B).

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru) obowiązany jest ponieść kosztu sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stron, obliczoną na 3 lata, stonice zaopatrzyć bieżącemi (porządkowemi liczbami) ilości kartek i stronice ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza Obwodowego. Po zupełnem zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwaga:

„Zakończono”

....., dnia 192... r.

(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster: (nazwisko) a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi Obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt użyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celom wpisania do katastru (według pouczenia podanego w wzorze) wszystko bydło rogać: a cielęta najpóźniej do dwóch tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ściślejszej ewidencji i w tym celu uwidocznic w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydlętem rogaćem, przybytem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).

6. Należy również uwidocznic zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie

przyrostu, t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia uboju, rzezi z konieczności i t. p. względnie przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatniem wypadku pociąga dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydło, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydło wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydło wprowadzone do gminy należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydło i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyroście zwierzę.

8. Sollys względnie osoba upoważniona do prowadzenia ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydło i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprrowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni. Komisarze obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzyściplnić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być co najmniej 1 raz w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej, przy równoczesnem sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznic zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 7.

1. Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabyt tego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56, V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) wzgl. w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, odawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na podstawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom higieny, da się łatwo oczyścić i odrzucić, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że oszczędności wykluczające ewentualnie przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

b) bielizna, a zwłaszcza chustki do nosa chorego muszą być po użyciu a przed oddaniem do prania, przetrzymane w przeciągu dwóch godzin w 20,00 rozczyng sublimatu.

c) przedmioty, używane przez chorego, jak naczynia do jedzenia, picia, książki i zabawki dziecięce nie mogą być używane przez inne osoby, zaś po każdym użyciu winny być odkażone w 20,00 rozczyng sublimatu, o ile chodzi o naczynia, gotowane w wodzie mydlanej w ciągu 30 minut.

Bezwartościowe zabawki dzieci, chorych na płonicę, najlepiej jest spalić. Podczas choroby wzbrowione jest dawanie dzieciom do czytania książek i pism z czytelni.

d) Pokój chorego należy regularnie przewietrzać i przynajmniej raz dziennie wycierać na wilgotne. Podłogę zabрызganą wydzielinami chorego szorować płynem odkażającym.

e) Nikomu z otoczenia chorego nie wolno sprzedawać, oddawać lub przyjmować w naczyniach, które mają być zwrócone, mleka, masła lub innych produktów spożywczych podczas całego okresu trwania kwarantanny (odsobnienia) i bez specjalnego pozwolenia władz sanitarnych, które poinformują jak należy zabezpieczyć produkty te od zakażenia ażeby nie rozprzestrzeniły choroby.

Mieszkanie chorego po usunięciu lub wyzdrowieniu chorego należy odkażić aldehydem mrówkowym, pokój należy wietrzyć przez kilka dni i wystawić na działanie słońca. Podłogi i przedmioty z drzewa winny być wyszorowane gorącym płynem odkażającym (płyn krezolowy - mydlany 10⁰/₀ albo rozczyng sublimatu 2⁰/₀).

Okres zaraźliwości płonicy trwa 42 dni po upływie tego terminu i po starannem wykapaniu chorego powrót do szkoły może być dozwolony. Wyjątki stanowią przypadki powikłań ropnych z uszu (otitis media), z gruczołów zropiałych, z nosa (rhinitis), w których okres zaraźliwości może trwać dłużej.

Najskuteczniejszym środkiem zapobiegawczym jest szczepienie. Szczepienie to wykonuje się w ten sposób, iż zastrzykuje się 2 względnie 3 razy w odstępach 5-7 dni szczepionkę.

Szczepienie to przeprowadzają wszyscy lekarze za drobną opłatą.

Dur brzuszny czyli tyfus brzuszny.

Każdy powinien wiedzieć, jak się ta choroba objawia, jak się szerzy i jak się przed nią chronić należy:

- 1) Dur brzuszny należy do chorób zakaźnych.
- 2) Choroba ta występuje 8-14 dni po zarażeniu się. Najpierw występują objawy lżejsze, jak bóle głowy, lekkie dreszcze, brak apetytu i ogólne osłabienie.
- 3) Po trzech dniach objawy te potęgają się znacznie, a gorączka wzrasta do 40 stopni. Do tego dochodzą objawy kiszkowe, jak lekkie bóle brzucha i rozwolnienie. Wydzieliny są zazwyczaj koloru szaro-brązowego przypominają zupę grochową. Język jest obłożony suchy w okresie wysokiej gorączki zazwyczaj churzy mającą. W trzecim tygodniu choroby gorączka zaczyna spadać, chory czuje się cośkolwiek lepiej.

Nadmienić jeszcze należy że w licznych wypadkach pojawia się pierwszym okresie choroby na skórze różyczka.

4) W licznych jednakże wypadkach choroba od początku względnie w trzecim tygodniu przybiera jaskrawszy formy. Wśród objawów podrażnienia mózgu następuje śmierć.

5) Zdarzają się także zupełnie lekkie wypadki tyfusu. Chorzy czują się nieco osłabieni, skarżą się na bóle głowy, ale nie leżą. Chorzy ci najczęściej mogą przyczynić się do rozszerzenia się choroby.

6) Zdarzają się również wypadki, gdzie osobnik wydziela z kałem względnie moczem zarodki tyfusowe sam jednakże nie choruje. Osoby te są jako roznosiciele zarodków dla otoczenia niebezpieczne.

7) W żadnej chorobie racjonalne leczenie a przede wszystkim staranna opieka więcej zdziałać nie może jak przy durze brzuszny.

Dlatego winno się jaknajrychlej przywołać lekarza i chorego otoczyć staranną opieką.

8) Wszelkie wydzieliny chorego zawierają zarodki tyfusowe. Dla tego wydzielinę tę należy starannie desinfekować wlewając do naczynia rozczyng lizolu. Po dwóch godzinach wylewa się wydzielinę do osobnego dołu i polewa się świeżo gaszonym wapnem. Należy otem pamiętać, że zarodki tyfusowe mogą się znajdować jeszcze długi czas po wyzdrowieniu.

9) Bieliznę chorego i bieliznę pościelową winno się przed praniem na kilka godzin zamoczyć w rozczyng lizolu.

10) Wszelkie naczynia używane przez chorego winne być starannie wygotowane.

11) Pokój chorego należy regularnie wietrzyć a posadzkę raz dziennie zmywać lizolem.

12) Do chorego może mieć dostęp tylko ten, co go pielęgnuje.

13) Każdy, kto się z chorem stykał winien starannie w rozczyng lizolu wymyć ręce.

14) O ile w domu chory nie znajdzie odpowiedniego miejsca, gdzie mógłby być odosobniony, winno się bezwzględnie chorego oddać w opiekę szpitalną.

15) Transport chorego do szpitala winien się odbyć spec. wozem a z braku tego zwykłym wozem wystanym słońca. Po złożeniu chorego w szpitalu należy słomę spalić a wóz starannie rozczyngem lizolu wymyć.

16) Po przekazaniu chorego do szpitala, po wyzdrowieniu jego względnie po zgonie należy przeprowadzić desinfekcję, którą wykonuje zawodowy desinfektor.

17) Także zmarły stonowi pewne niebezpieczeństwo dla otoczenia. Dlatego zwłoki zmarłego na dur brzuszny winne być jaknajrychlej pochowane. Należy zaniechać mycia zwłok, a trumnę wysypać trocinami względnie torfem. Należy bezwzględnie zaniechać całowania trupa i urządzenie fety pogrzebowej w mieszkaniu zmarłego.

18) Dzieciom szkolnym z domu chorego aż do przeprowadzenia desinfekcji do szkoły uczęszczać nie wolno.

Przedewszystkiem należy baczną uwagę zwrócić na czystość studni a mianowicie należy zważać na to, ażeby wydzielnia chorego i wody w której się chory kąpał, nie zlewać w pobliżu studni. Także ustępy i ścieki podwózkowe winne być starannie czyszczone i mlekiem wapiennym polewane.

20) Osoby zajęte w młeczarniach, w kuchniach nie mogą się wogóle z chorymi stykać. Jeżeli z chorem się stoczyły, winne przed rozpoczęciem zajęcia swego starannie przeprowadzić dezynfekcję rąk.

21) Najwięcej narażone są na zakażenie osoby, które piorą bieliznę chorego. Osoby te powinny w czasie pracy unikać jedzenia i picia. Po dokonanej pracy należy dokładnie w rozczynnie lizol umyć ręce. To samo odnosi się do osób, które zmarłego na dur brzuszny ubierają i do trumny kładą.

22) Wogóle w czasie epidemii tyf. należy bezwzględną zachować czystość, starannie unikać jedzenia takich rzeczy, które są zanieczyszczone względnie pochodzą z domu, gdzie panuje tyfus.

23) Otoczenie chorego i osoby, które jakkolwiek miały łączność z chorem na tyfus winne poddać się szczepieniu ochronnemu. Szczepienie to przeprowadza się w ten sposób, że przez 4 dni z rzędu bierze się naczeczko odpowiednio zreperowane pigułki. Pigułki te można otrzymać bezpłatnie od lekarza powiatowego.

Czerwonka lub krwawa biegunka.

Choroba ta podobnie jak dur brzuszny jest w wysokim stopniu zakaźna.

1) Objawy choroby tej występują jako silne bóle brzucha. Do tego przyłącza się bardzo częste i bolesne rozwolnienie. Wydzieliny są śluzowate i krwawe.

Chorobę tę wywołują specjalne zarodki. Przy czerwonce należy te same środki ostrożności zachować jak przy tyfusie. Szczepienia ochronne wszystkim gorąco się zaleca. Odbywa się w ten sposób, co przy durze brzuszny.

Krotoszyn, dnia 3 października 1927 r.

p. o. Starosta: Skalski.

— L. dz. 7151/27 —

Przedkładanie sprawozdań o statystyce przemysłowej przez zakłady przemysłowe.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. VI. 1927 (Dz. U. Nr. 63 poz. 558) zarządził Główny Urząd Statystyczny w Warszawie co następuje:

Zakłady przemysłowe obowiązane są do przedkładania następujących sprawozdań statystycznych:

- a) wszystkie zakłady przemysłowe, które w roku sprawozdawczym zatrudniały chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników lub dla których wykupiona na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od I-ej do VII-ej kategorii włącznie, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów o statystyce przemysłowej z dnia 17-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 93 poz. 558) są obowiązane do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań o statystyce przemysłowej raz do roku. Termin przedkładania będzie podany osobno;

b) ponadto zaś wszystkie zakłady przemysłowe, zatrudniające normalnie 20 lub więcej robotników, lub specjalnie wyznaczone przez Główny Urząd Statystyczny, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6-go lutego 1922 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 12 poz. 108) oraz noweli z dnia 7-go czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 427) o statystyce stanu zatrudnienia, są obowiązane wysyłać do Głównego Urzędu Statystycznego co miesiąc sprawozdania o stanie zatrudnienia w terminie najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca za miesiąc sprawozdawczy, oraz odpis sprawozdania do właściwego Wojewódzkiego Urzędu Przemysłowego, również w powyższym terminie:

- e) kwestionariusze o statystyce przemysłowej wysyłać będzie Główny Urząd Statystyczny bezpośrednio do poszczególnych zakładów w jednym egzemplarzu, przenaczonym dla Głównego Urzędu Statystycznego. W razie nieotrzymania kwestionariuszów z Głównego Urzędu Statystycznego, każdy zakład winien zwrócić się do Głównego Urzędu Statystycznego o nadesłanie kwestionariuszów.

W związku z powyższem odwołujemy punkt 2-gi i 3-ci zarządzenia naszego z dnia 21. VI. 1926 r. (Orędownik Urzędowy nr. 50).

Krotoszyn, dnia 3 października 1927 r.
Pleszew.

p. o. Starosta: Skalski

Starosta: Dr. Wiczorek

— L. dz. 6931/27. —

Konferencja sołtysów.

Celem omówienia ważnych spraw budżetowych na rok 1928/29 zwołuję na piątek dnia 21 października 1927 r. konferencję sołtysów w Komisarjacie Obwodowym w Czerminie.

Za niestawienie się na konferencję ukarzę P. P. Sołtysów gmin wiejskich bezwzględnie karą dyscyplinarną.

Czermin, dnia 10 października 1927 r.

Ratajczak, komisarz obwodowy.

Ogłoszenie.

Różycza grasująca pomiędzy trzodą chlewną w zagrodzie osadnika Ryszarda Knock'go w Broniszewicach Nowych wygasa.

Czermin, dnia 5 października 1927 r.

(—) Ratajczak, komisarz obwodowy.

Ogłoszenie.

Różycza grasująca pomiędzy trzodą chlewną w zagrodzie osadnika Wojciecha Meisohlego w Broniszewicach Nowych wygasta.

Czermin, dnia 5 października 1927 r.

Ratajczak, komisarz obwodowy.

VI. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrężnym lub poza targowicą.

§ 8.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodzącego od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysie, naczelnika obszaru dworskiego) przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody której tenże ma udzielić, jeśli nie ma przeszkody weterynaryjno-policyjnej może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza bydła do zagrody zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1 ust. 2.

3. Każde nowonabyte bydło winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnym karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie

§ 9.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ściślej przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia względnie miejscowości targowej najdalej 30 kilometrów, przyczem bydło tego nie wolno dopuszczać do jakiegokolwiek styczności z innym bydłem ani też nie wolno wstawiać do obcych zagrod bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, oznaczonego pisemnie w dotyczącym świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3 ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 10.

1. Zarządza się co do załadowania bydła rogatego na kolejach żelaznych na terytorjum tutejszego Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednostkowymi przepisami świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto musi być kryte świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjne).

2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Poznańskiego skierować bydła rogatego do innej stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono. Odnosi się to

także do bydła nadanego na tutejszem obszarze a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem województwa.

3. Bydła hodowlane, transportowanego koleją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innym bydłem transportowanym na kolei. Naczynia pojoye winno bydło to mieć oddzielne, nie używane dla innego bydła podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

§ 11.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynaryjnego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się:

2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydło bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącym świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęta podejrzane czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ 41—53, przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło.

Zakazuje się przedsięwzięcia i dopuszczenia szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkami i w granicach, które przepiśże. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15-go października 1927 r. Równocześnie tracą moc obowiązujące rozporządzenia wydane w związku z zarazą płucną (tut. Liczb. dz. 1872/23 I. D., z dnia 16 marca 1923 (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 13 poz. 239, z dnia 31-go marca 1923 r. — Licz. dz. 2500/25 Zp. —, z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 28 poz. 303, z dnia 11-go lipca 1925 r.) oraz Licz. dz. 407/27 Zp. — z dnia 30-go marca 1926 r. oraz Licz. dz. 60/27 Zp. z dnia 20-go stycznia 1927 r.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne § 74 nast.“ powołanej na wstępie ustawy pomorowej z dnia 26-go czerwca 1919 roku przy zastosowaniu § 191 przepisy wykon. do ustawy pomorowej z 1-go maja 1912 r. (R. i St. Urz.) tj. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 5 września 1927 r.

Wojewoda: w z. Nikodemowicz.

— Licz. dz. 800/27 Zp. —

L. p.
 Liczba katastru bydła rog.
 Znak marki usznej

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.

L. p.
 Liczba katastru bydła rog.
 Znak marki usznej

Województwo Poznańskie:
 Powiat
 Komisariat obwodowy
 Gmina (obszar dworski)

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydło	Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydło
Imię, nazwisko, zawód i adres posiadacza wyprawdzającego bydło	Imię, nazwisko, zawód i adres właściciela wyprawdzającego bydło
Dokładny opis bydła (pleć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)	Dokładny opis bydła (pleć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp. — nr. domu	W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp. — nr. domu
Prowadzi się bydło do	Prowadzi się bydło do
w celu	w celu

Wydal dnia 192

Poświadczam, że bydło oglądnięto, uznano za niepodjęzane o zarzek i niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej wyprowadzenia z gminy, dopuszczenia go do obrotu.

Świadectwo to ważne jest 10 dni, wliczając dzień wydania.

..... dnia 192

..... miejscowość słowami
 słowami

..... podpis wydającego świadectwo pochodzenia

U w a g i.

1. Na świadectwie pochodzenia, które jest wolne od opłaty stemplowej nie wolno samowolnie robić żadnych poprawek, nie wolno nie przekreślać ani wykręcać. Kto fałszuje świadectwo pochodzenia, staje się winnym fałszowania dokumentu publicznego.
2. Świadectwo pochodzić ma być zawsze tam, gdzie jest zwierzę, na które opiewa, zatem winna je mieć przy sobie osoba prowadząca zwierzę z wyjątkiem wypadków przewożenia koleją lub statkiem. Wtedy świadectwo ma być dołączone do listu przesyłkowego.
3. Świadectwo pochodzenia zwłaszcza na bydło nabyte do dalszego trzymania lub chowu trzeba zawsze przechować dobrze, aby w razie potrzeby można było wykazać pochodzenie bydła.
4. Za każde świadectwo pochodzenia należy uiścić do rąk wydającego 10 (dziesięć) groszy.

Województwo Poznańskie. Wzór B. Do L. dz. 800/27 Zp.
 Kataster bydła rogatego

zawiera stronie oraz jeden imienny spis posiadaczy bydła rogatego i arkusz ewidencyjny bydła wprowadzonego z poza obrębu Województwa Poznańskiego. Gmina (obszar dworski) Komisariat obwodowy powiat
 Sporządzono dnia 192

Prowadzący kataster bydła
 Stwierdziłem dnia 192

Komisarz Obwodowy
 (Pieczęć)

Wskazówki:

1. Keszylt (książkę) katastru należy spaginować.
2. Dla każdego posiadacza bydła wyznaczyć odpowiednio do ilości bydła ilość stronice i na pierwszej wpisać nazwisko, imię i zawód. Liczba stronicy z nazwiskiem musi być podana w spisie imię rgiu posiadaczy bydła przy nazwisku. W razie przeniesienia na inne miejsce w katastrze trzeba podać przy końcu starej stronicy liczbę nowej stronicy, na którą przeniesiono i zanotować ją także w spisie imiennym.
3. Wpisywać należy między linjami a wiek podać liczbę araoską.

4. W rubryce 5 trzeba wpisać jak najdokładniej wszystkie słowa, liczby i znaki wyciśnięte na marce usznej. W razie nakładania marki równocześnie z wpisaniem jej znaków do katastru jest praktyczniej najprzód odczytać i wpisać znaki marki a następnie bezpośrednio potem markę założyć.

5. Opis podany w rubryce (6-tej) maść i znamiona należy wypełnić dokładnie; określenie np. w rodzaju „biała czerwona” jest niewystarczające.

6. Rubryki 7 i 8 (świadectwo pochodzenia) należy wypełnić tylko wtenczas, jeżeli wpisuje się do katastru nowowstawioną sztukę, pochodzącą z innej miejscowości. Wpisując nowowstawione bydło pochodzące z tej samej miejscowości, nie wypełnia się rubryk 7 i 8. O ile się wypełnia rubrykę 7 i 8 (świadectwa pochodzenia), musi się wtedy uwzględnić zawsze rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 9 i 10. Wszelki ubytek trzeba wpisać pod osobną liczbą porządkową pozycją, wypełniając dokładnie odnośne rubryki.

7. W rubrykach 9 i 10 (przyrost) należy podać w razie przyrostu z przychowku, datę urodzenia, urodziło się u posiadacza, w razie zaś nabycia datę wstąpienia na obiekcie oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, od której zwierzę nabyto (otrzymano.)

8. W rubrykach 11 i 12 (ubytek) trzeba podać datę i przyczynę ubytku a więc np. „padło” lub „zabito” sprzedano darowano a tylko w ostatnich wypadkach wpisać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której sprzedano, dano itp. ubyłą sztukę.

9. Zaznaczając ubytek bydła w rubrykach 11-ej i 12-tej (ubytek) trzeba przekreślić starannie jedną kreską zapiski co do tej sztuki w rubrykach 1—8 tak, aby przekreślone zapiski pozostały jeszcze czytelne (patrz na przykład na stronie odwrotnej).

10. W rubryce 13 należy wpisać datę wydania świadectwa pochodzenia oraz liczbę porządkową wy-

danego świadectwa.

11. Ubytek sztuk bydła, na które wydano świadectwo pochodzenia celem sprzedania ich na targu, jarmarku zanotować należy w rubrykach 11 i 12 dopiero wtedy, gdy posiadacz wymieniony w katastrze ubytek ten zgłosi.

12. Zeszyt (książkę) katastru należy utrzymywać czysto i na żądanie organów kontrolnych przedstawić tymże. Wszelkie wpisy i przekreślenia należy czynić atramentem. Wyskrobań zapisków zabrania się. Zmiany dopuszczalne są tylko o tyle, o ile przekreślone zapiski zostaną czytelne.

PRZYKŁADY:

Imię, nazwisko, nr. domu i zawód właściciela

Licz. bież. (pozycji)	Dzień, miesiąc i rok wpisania do katastru	Wiek (lat)	Płeć (buhaj, wół, krowa, jałowka itp.)	Znaki marki usznej	Maść i znamiona	Świadectwo pochodzenia		Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba porządkowa (Lp.) świadectwa podłoża.	Uwagi
						data	Miejscowość	Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychówek	Data	Dokogo i do kąd lub z powodu uboju padnięcia		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1. X. 1923	4	Krowa	Pow. Międzychód I. nr. 32	Czerwona, białe podbrzusze białe nogi	—	—						
2	"	3	Wół	Jak wyżej nr. 38	Czarno srokaty przednia nogi białe, blizna na lewej łopacie					20. X. 1923	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie	20. X. 1923 Lp. 175	
3	16. X. 1923	1 1/2	Jałowka	Pow. Szamotuły II. nr. 134	Ciemno popielata z białą głową	15. X. 1923	Jastrowo lp. 401	16. X. 1923	Od Piotra Szyłskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamotułach 15. X. 1923
4	20. X. 1923	4	Buhaj	Pow. Nowy Tomyśl III. nr. 37	Czarny z białą głową i krótszym, rogami lewym	17. X. 1923	Lwówek lp. 115	17. X. 1923	Od Władysława Słowika	14. XII. 1923	Poddano rzezi		
5	4. I. 1924	3 miesiące	Cieliczka	Pow. Międzychód II. nr. 1021	Czerwono białe nogi przednie białe	—	—	4. X. 1923	Urodziło się u posiadacza			2. II. 1924	
6	10. I. 1924	2	Buhajek	J. w. nr. 973	Czarny z białą głową	—	—	10. I. 1924	Kupiony w miejscu od Jaśka Dziuby Lp. kat. 4.				

Powyższe rozporządzenie podaję do wiadomości i polecam PP. Burmistrzom, Sołtyśom i Przełożonym obszarów dworskich aby z treścią nowego rozporządzenia dokładnie się zaznajomili i ściśle przestrzegali postanowienia te od 15 października 1927 r. t. j. od dnia w którym rozporządzenie to nabiera moc obowiązującą.

Szczególnie zwracam uwagę, że świadectwa pochodzenia należy wystawiać tylko na przepisanych drukach pobranych z Województwa oraz że wszystkie ru-

bryki świadectw pochodzenia muszą być jaknajdokładniej wypełnione i świadectwo zaopatrzone w pieczęć urzędową i zaznaczam, że niestosujących się do tego zarządzenia pociągnę do odpowiedzialności.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 8 października 1927 r.

p. o. Starosty: Skalski
Starosta: Dr. Wieczorek.

Zwalczanie chorób zakaźnych.

Po myśli ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 28 sierpnia 1905 r. zobowiązani są do zgłaszania chorób zakaźnych:

- 1) lekarz ordynujący,
- 2) głowa rodziny,
- 3) zawodowy personel pielęgnarski,
- 4) każda osoba, u której w mieszkaniu zaszedł wypadek choroby zakaźnej,
- 5) oglądacze zwłok.

Obowiązkowemu zgłoszeniu podlegają następujące choroby: 1) Dżuma lub jej podejrzenie — 2) Ospa naturalna lub jej podejrzenie — 3) Cholera azjatycka — 4) Dur brzuszny lub jej podejrzenie — 5) Dur plamisty lub jej podejrzenie — 6) Dur powrotny — 7) Czerwonka — 8) Płonica — 9) Błonica — 10) Nagmienne zapalenie opon mózgoworzędkowych — 11) Odra — 12) Ziemiańska — 13) Zakażenie połogowe — 14) Trąd — 15) Gruźlica otwarta i zgon na gruźlicę — 16) Jaglica — 17) Wąglik — 18) Nosaczka — 19) Włośnica — 20) Wodowstręt — 21) Pokąsanie przez zwierzę chore lub podejrzane o wściekliznę — 22) Zatrucie ostre środkami spożywczymi.

Wobec tego, że w powiecie tut. zaszły ponownie wypadki różnych chorób zakaźnych, podaje, do wiadomości następujące informacje o tych chorobach:

Szkarlatyna.

Szkarlatyna szerzy się zwłaszcza wśród dzieci. Choroba ta występuje poza postacią zapalenia migdałów (angina), później przyłącza się do tego wysypka koloru szkarłatowego-czerwonego, skąd nazwa choroby pochodzi.

Nadmienić jeszcze należy, że zdarzają się wypadki szkarlatyny bez wysypki. Szkarlatyna należy do najbezpieczniejszych chorób wieku dziecięcego. Najgroźniejsze są powikłania ze strony użr i nerek.

Choroba szerzy się:

1. drogą bezpośredniego zetknięcia się z chorym na płoniec lub z nosicielem zarazki;
2. przez zetknięcie się z przedmiotami zakażeniami, wydzielinami chorego (bielizna, książki, zabawki itd.);
3. drogą zakażonego mleka;
4. drogą kropelkowego zakażenia, którego wymaga bliższego zetknięcia się z chorym, najczęściej w okresie początkowym choroby;
5. w okresie powrotu do zdrowia szczególnie zaraziwła jest wydzielina ropna z uszu (otitis media) z nosa (rhinitis), lub wydzielina zropiałych gruczołów;

W przypadku wymienionych powikłań choroby może pozostać zarażonym nawet po upływie 6-tygodni od początku choroby. Zdarza się od czasu do czasu przypadki zakażenia przez chorych, wypisanych ze szpitala po upływie okresu przepisanoego.

Nosicielstwo.

Nosicielami lub siewcami płonicy są:

1. nierozpoznane przypadki płonicy.
2. nieodosobnione przypadki łonicy w okresie przedwysypkowym,
3. rękawalecent po płonicy nawet po upływie 42 dni, o ile istnieją powikłania ropne,
4. prawdopodobnie istnieją, jak wskazuje badanie cji i nologiczne, zadane przypadki nosicielstwa u osób zdrowych bez żadnych objawów choroby. W ten sposób należy tłumaczyć przypadki (scarlatina spemana) powstałe w szpitalach lub zakładach zamkniętych bez żadnej możliwości zakażenia z zewnątrz (nosiciel zarazków może również ulec samozakażeniu się).

Okres wygłania trwa od kilku godzin do 8 dni średni 3 dni.

Niezbędne zarządzenia.

1) Surowe przestrzeżenie przepisu o odosobnieniu chorego w szpitalu, dotyczy to zwłaszcza takich chorych, którzy znajdują się w przedłużonych mieszkaniach, budynkach publicznych, szkołach, koszarach, więzieniach lub w pomieszczeniach sąsiadujących bezpośrednio ze sklepami mleka lub produktami spożywczymi, oraz w rodzinach które nie rozporządzają specjalnym pielęgniarskim, lecz pielęgnowanie odbywa się przez osoby, które poza tym mają jeszcze inne zajęcia obowiązkowe. O ile ze względu natury miejscowej odosobnienie w szpitalu jest możliwe do wykonania, należy zarządzić odosobnienie chorego w domu na przeciąg 6 tygodni (oddzielny pokój, oddzielne wejście, oddzielny personel pielęgnujący). Odpowiedzianie dziecka w tym wypadku najsurowiej wzbronione. Do pielęgnowania chorego dziecka winna być dopuszczona jak najmniej liczba osób. W żadnym zaś razie nie może to być osoba której obowiązki wymagają oddalenia się przed ukończeniem kwarantanny. Wykonanie przepisów o odosobnieniu jest obowiązkiem władz gminnych pod kontrolą lekarzy powiatowych.

Na domu w pobliżu wejścia głównego, powinna być natychmiast wywieszona tabliczka z widocznym i czytelnym napisem o zaszłym przypadku choroby. Tabliczka usunięta być może po upływie 42 dni od początku choroby.

2) Odosobnienie zdrowego otoczenia chorego:

a) o ile chorego usunięte do szpitala na **przeciąg dni dziecięciu** (dzieciom zabrania się uczęszczania do szkoły, kościoła, teatrów, kinematografów, na zabawy publiczne, do parków i ogrodów publicznych),

b) w razie pozostawienia chorego na płoniec w domu, należy zarządzić odosobnienie otoczenia chorego na przeciąg 42 dni. (Dzieci wykluczyć ze szkoły na ten sam przeciąg czasu.)

O ile dzieci zdrowe zostały usunięte z domu chorego, mogą one powrócić do szkoły po upływie dziecięciu dni, pod warunkiem, że nie istnieje żadna styczność z domem, w którym leży chory.

3. Nadzór nad osobami i dziećmi, które pozostały w bezpośredniej styczności z chorym, przed rozpoznaniem choroby. Przestrzeżenie tego przepisu ułatwi wykrywanie przypadków płonicy.

4. Przepisy, dotyczące się szkół, zawarte są w tablicach, wydanych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego, Wydział Hygieny Szkolnej rok 1919.

5. Przewożenie chorych na płoniec nie może odbywać się w dorózkach, lecz w specjalnych karetach sanitarnych. W razie przewiezienia chorego zwykłą dorózką musi ona ulec odkażeniu.

6. W każdym wypadku płonicy należy przeprowadzić wywiad, celem wykrycia źródła zarazy, jak również stwierdzenia odpowiedzialności za zaniedbanie zastosowania środków zapobiegawczych.

Odkażenie.

Odkażać należy: wydzielinę chorych, bieliznę, odzież, pościel, przedmioty należące do chorego, książki, zabawki, mieszkanie chorego.

Zabezpieczenia pokoju i domu od zakażenia pokoju podczas choroby jest jeszcze ważniejsze, aniżeli odkażenie pokoju po chorobie. W tym celu przestrzeżać należy przepisy następujące:

a) śluz i wydzielinę z nosa, jamy nosogardzieliowej oraz woda po płukaniu ust i gardła ale uniknięcia zarażenia winna być zbierana do naczyni, napełniających do połowy płynem odkażającym 2% roztwór sublimatu plyn krezolowy mydlany 10% naczynia takie mogą być wylewane po upływie dwóch godzin.